

Ј е ли ти живот постао досадан и тежак?

То је болест душе, у којој нема љубави. Јеси ли посматрао природу, каква је на дуготрајној љетној суши? Земља испуцала, биље увело поља црна од изгореле траве, животиње узрујане и невеселе. Таква је пустош у души човека, који нема љубави. И као што све прене новим животом, кад росна киша натопа земљу, тако новим животом почне живети и човек који се запоји љубављу према Богу и свету. Љубав то је дух Божји на земљи. У љубави је Бог. Не може никада бити досадан живот човеку, који осећа у себи љубав према Богу као своме Оцу и људима као својој браћи.

Љубав према Оцу и браћи природна је свакоме живоме свесном створењу. А што ипак у души неких људи нема љубави, то је отуда, што су разни пороци и страсти заузели сву душу њихову и из ње истисли љубав. У таквих се може повратити љубав само онда, кад душу своју очисти од грехова и страсти. Нову вам заповест дајем, да љубите један другог. То су речи Христове. Да ли је то заповест тако тешка, да се не може испунити? Не, никако. Напротив, она је врло лака.

Ти имаш пуно разлога да волиш људе, а ни једнога да их мрзиш. То су створења, која долазе и одлазе као и ти, који се рађају и умиру, пате се и муче, веселе се и плачу, греше и кају се - исто као и ти. Навикни се сматрати све људе као и себе сама, и онда ће ти љубав према њима бити

лака као и према себи. Не заборава да си ти пре рођења заједно са њима био у Богу Оцу, и да ћеш то са њима после смрти опет бити. Сматрај себе као делић једне велике васионске целине, сматрај и остале људе. Као што је целина вечита, тако су вечити и делови и делићи, који је сачињавају. Видиш, да с онима људима које мрзиш, принуђен си провести и овај век и живети загробним вечним животом. То ће те ожалосити, што ти се каже, да ћеш вечито живети са људима, који ти се чине зли и опаки. Али знај, да зло на земљи постаје и остаје.

Љубављу према ближњима показује се и љубав према Богу. Ко не љуби брата свога, кога види, како ће љубити Бога, кога не види. Ко воли створења воли и Створитеља, ко воли људе, воли Бога. Но љубити се треба не само језиком, него делом и истином. По томе ће се познати да сте моји ученици, ако љубави будете имали међу собом.

Сети се Христове љубави! О како је велика и безгранична. Из љубави према људима Он се рађа у слами, бежи од Иродових целата; из љубави учи људе, исцељује и спасава, из љубави трпи гоњења и понижења, па, на послетку из љубави приноси Селбе на жртву и даје се заковати на Крст. Ако се будеш угледао на Христа, имаћеш љубави у себи, и кад имаш љубави према Богу и ближњима, онда ти никад живот неће бити ни досадан ни тежак.

свешти владика Николај

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ПРАВОСЛАВНИ ПРАЗНИЦИ

НЕДЕЉА 34. ПО ПЕДЕСЕТНИЦИ - ПО БОГОЈАВЉЕЊУ САБОР СВЕТОГ ЈОВАНА КРСТИТЕЉА

Мтх. 4, 12 - 17, зч. 8; Јн. 1, 29 - 34, зч. 3.

Еф. 4, 7 - 13, зч. 224; Дав. 19, 1 - 8, зч. 42.

свешти Лука Воино-Јасенички

БЕСЕДА НА НЕДЕЉУ ПО БОГОЈАВЉЕЊУ

На вечерњој служби уочи великих празника читају се такозване паримије, које представљају одломке из књига Старог Завета. У њима се излажу догађаји прошлих времена, који нам напомињу, па чак и објашњавају оно што у овај дан слави света Црква. На највеће празнике се број паримија, који обично не прелази три, знатно увећава, па тако уочи Васкрса он достиже 15, а уочи Богојављења – тринаест паримија.

Док размишљамо о паримијама Богојављења, одмах пада у очи да се у њима говори о чудесној промени својстава воде под непосредним утицајем заповести самога Бога или подстакнутих Њиме, дејстава великих светитеља.

Већ у првој паримији из књиге Постања слушамо да када је Бог створио небо и земљу, „земља бе-

ше без обличја и пуста... и дух Божји дизаше се над водом“ (Пост. 1, 2).

Својим Божанским деловањем на воде, Он им је дао силу да оживотворавају, да ис себе производе гмизавце и рибе.

У другој паримији слушамо о великом чуду преласка Израилског народа кроз Црно море. По заповести Божијој, пророк Мојсије је ударио својим жезлом по води и она, као жива и која чује Божију наредбу, истог тренутка ју је испунила и раздвојила се надесно и налево, да би Израилски народ могао да пређе по дну, а над фараономом војском она је прострла своје таласе.

Чудо слично овоме је описано у четвртој паримији, у којој слушамо да се зауставио ток Јордана, када су у време Исуса Навина преко њега прелазили свештени-

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

ци са Ковчегом Завета и сав народ. И овде је вода, као разумна твар била послушна заповести Божијој..

И није се вода, коју људи погрешно сматрају мртвом, покравала само непосредним заповестима Божијим. Вода је

пророк Мојсије, по наредби Божијој, у њу поставио комадић дрвета.

У дванаестој паримији читамо како су се изменила погубна и штетна дејства Јерихонске воде, када је пророк Јелисеј у њу сипао благословену со.

Има оних који приступају исповести само да би поново били удостојени Причешћа. Такви не желе толико да се избаве од греха, колико да изнуде од свештеника да их причести, али се тиме њихова савест не чисти од кривице, већ и самог свештеника увлаче у грех, зато што је речено: *Не дајте светиње њима, ниши бацајте бисера својих пред свиње*; тј. нечисти дуси недостојни су Светог Причешћа.

Има и оних који сматрају да је покајање уздржање од Небеских Тајни. Такви сами себи строго суде, зато што, одређујући себи такву казну, одбацују оружије и помоћ, уместо да зажале што су на такав начин себе казнили и лишили небеске благодати.

свети Амвросије Милански

тачно осетила светост плашта великог пророка Илије, којим је ударио по њој, да би зауставила свој ток и да би он са пророком Јелисејем могао прећи по дну Јордана на другу обалу, као што читамо у петој паримији.

А то да је светост Илијиног плашта била велика видимо и из тога што, бацивши га на свога ученика Јелисеја, предао му је у двострукој мери свој дар чудеса и пророштва.

Једанаеста паримија нам говори о дивном чуду спаљивања жртве светог пророка Илије у његовом спору са жречевима Вааловим. Огањ је сишао са неба и сажегао жртву пророка након његове пламене молитве и преливања жртвеника и жртве са дванаест ведара воде.

У трећој паримији читамо о томе како је горка вода Мерре одједном постала слаткам када је

У шестој паримији читамо о изненадном исцељењу Неемана, војсковођу сиријског цара, од тешке губе, који се, по налогу пророка Јелисеја, седам пута погрузио у Јордану. Није ли ово огромна власт молитве великог правдника и пророка над воденом стихијом?

Зашто сам вам тако много говорио, излажући вам паримије празника Богојављења, о чудесним променама својстава воде по Божијим наредбама и по молитвама светих? Свакако због тога да бих одговорио на тешко питање о циљу Крштења Господа Исуса Христа од Јована у Јордану.

Прошних година сам вам говорио да је и сам велики Крститељ Јован био задивљен жељом Јагњета Божијег да се крсти од њега. Много сам говорио о дубокој смисленој одговору Спасите-

љевом на Јованово питање: „Остави сада, јер тако нам треба испунити сваку правду“ (Мт. 3, 15).

Паримије великог празника Крштења Господњег нас наводе да схватимо и други циљ Крштења Господа Исуса Христа. Својим погружењем у воде Јордана, Он их је осветио и дао им чудотворну силу за извршавање велике тајне крштења.

Трократним погружавањем у воду, освећену дубоко смисленим молитвама, крсним знамењем, помазивањем освештаним уљем,

Пожури да откријеш ране душевне пред Господом, тражећи од Њега разрешење и опраштање. Ако и после опроштаја опет паднеш, поново прибегавај покајању, и тако до краја. Видевши твој труд, твоје покајање, неће те Господ оставити без своје помоћи и милости. Ако нам је Он сам заповедио да праштамо едамдесет пута седам брату који се каје, па зар неће и нама дати опроштај, када Му скрушеног духа прибегнемо? То што страсти не одступају од нас, и то је допуштење Божије. Свети оци кажу да страсти и падови смирују човека, доводе га до скрушења, чиме привлачимо Божију милост.

ирей. Јосиф Ойшински

крштавани се ослобађа од првородног Адамовог греха и од свих својих сопствених грехова и излази из бање крштења свет и чист.

Освећење воде при светом крштењу не на начин малог освећења воде, па ћак ни на начин великог освећења воде на Богојављење, чини веома важан део тајне крштења.

У изванредним молитвама на освећењу воде, свештеник призива Самога Господа Исуса Христа, који је Својим Крштењем осветио воде Јордана, да освети и воду купељи за онога који се кршава.

Нека свештеник изговара ову молитву са страхопоштовањем и

трепетом да савршава велику тајну, мислено се преносећи на Крштење Господа Исуса Христа на водама Јордана.

И ми, сви хришћани, са великим страхопоштовањем и побожношћу, узносимо на овај свети дан Богојављења наша срца ка Богу, који нам је само једном, на дан Господњег Крштења, јавио велику тајну Своје Тројичности.

Људи су на обалама Јордана сопственим ушима слушали глас Бога Оца, који је говорио: „Ово је Син мој љубљени који је по мојој вољи“ (Мт. 3, 17).

Својим очима су они видели Друго лице Свете Тројице, Богочовека Исуса, како стоји у Јордану; видели су треће лице Свете Тројице, Пресветог Духа, Који се у виду голуба спушта са небеса на Господа Исуса.

А људима је далеко лакше било поверовати у Свету Тројицу, видећи и слушајући је, него поверовати само из проповеди о Њој. Прихватимо и ми са дубоком вером сведочанство ових древних хришћана и пођимо заједно са њима по путу указаном Богочовеком Исусом Христом, молећи благодатну помоћ Духа Светог на овом тешком путу.

Амин.